ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 31 (927) | Субота, 10 серпня 1985 року | Ціна 2 коп.

XXVII З'ЇЗДУ КПРС—ГІДНУ ЗУСТРІЧ

СТАХАНОВЦІ ВІСІМДЕСЯТИХ

Підтримуючи славні традиції радянського народу— відмічати знаменні дати в житті країни новими трудовими досягненнями, колектив Білоцерківського УВП розгорнув соціалістичне змагання за гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС.

Підсумки роботи підприємства за перше півріччя нинішнього року свідчать, що трудівники працюють старанно, сумлінно виконуючи свої обов'язки. Це й сприяло тому, що колективом виконано всі техніко-економічні показники і взяті соціалістичні зобов'язання.

Так, план по випуску нормативно-чистої продукції виконано на 102,8 процента, по обсягу реалізації — на 102 проценти, а по випуску товарної продукції — на 103 проценти. Знижена й собівартість — на 0,4 процента.

За цими цифрами — копітка праця кожного трудівника підприємства, інженерно-технічного працівника та службовця. А тон у праці задають передовики виробництва, новатори підприємства. 82 робітники завершили вже п'ятирічні завдання і нині працюють у рахунок 1986—1988 років.

Ще в 1983 році виконали особисту п'ятирічку швачки-мотористки дільниці № 1 Параска Марківна Бахматна та Галина Михайлівна Груша. На їх трудовому календарі вже давно дванадцята п'ятирічка — відповідно 1988 та 1987 роки. Також по-ударному працюють і швачки: дільниці № 2 Галина Максимівна Ковбаса, № 3 — Олена Іванівна Матусевич та Марія Олексіївна Чагарна та інші. Наслідуючи стахановські традиції, вони вносять чималу частку праці у успішну роботу колективу.

На підприємстві зростає стахановська зміна. До 50-річного ювілею 26 робітників зобов'язались виконати річне завдання. Це швачки П. М. Кузнецова, В. Г. Каменотрус, В. І. Слюсар, З. П. Моринець, О. М. Прус, Л. Я. Воляник та багато інших.

Важливим завданням, котре нині поставлено перед колективом, є успішне виконання плану і соціалістичних зобов'язань завершального року п'ятирічки. Це дасть змогу успішно вступити в XII п'ятирічку, гідно зустріти XXVII з'їзд КПРС.

А. АСРІЯН,
директор Білоцерківського УВП.

Київська область.

У рахунок 1987 року працює запускальниця Кам'янець-Подільського УВП Ксенія Михайлівна Атаманюк. За сумлінну, старанну працю портрет трудівниці занесено на Дошку Пошани Українського товариства глухих. Нині передовик виробництва трудиться над виконанням підвищених соціалістичних зобов'язань на честь 50-річчя стахановського руху.

Фото І. СВІДЕРА.

У президії ЦП УТОГ і Республіканському комітеті профспілки

ПЕРЕМОЖЦІ ЮВІЛЕЙНОЇ ВАХТИ

Ставши на трудову вахту на честь 50-річчя стахановського руху, колективи підприємств і виробничих об'єднань Товариства успішно справилися з взятими соціалістичними зобов'язаннями. За перше півріччя 1985 року трудовими колективами УТОГ реалізовано додаткової продукції на 2,9 мільйона карбованців при соціалістичному зобов'язанні 1,5 млн. крб. Ряд підприємств завершили виконання завдань одинадцятої п'ятирічки.

Розглянувши підсумки виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 50-річчя стахановського руху, президія Центрального правління Українського товариства глухих і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств постановили:

Перше місце з врученням перехідного Червоного Прапора Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, Свідоцтво і першу грошову премію присудити колективу Ужгородського УВП-1;

друге місце з врученням Свідоцтва і другої грошової премії — колективу Полтавського УВП-1;

третє місце з врученням Свідоцтва і третьої грошової премії — колективу Конотопського УВП.

Відзначено хорошу роботу по виконанню соціалістичних зобов'язань другого кварталу і першого півріччя 1985 року колективів Івано-Франківського УВП, Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» і Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки висловили впевненість у тому, що трудівники Товариства ще активніше розгорнуть соціалістичне змагання і високими виробничими показниками зустрінуть XXVII з'їзд КПРС.

Сьогодні — День фізкультурника

ГОЛОВНИЙ РЕКОРД— ЗДОРОВ'Я

Фізична культура — це засіб збереження і зміцнення здоров'я людини, її фізичного вдосконалення, підвищення трудової і громадської активності, розумна форма використання вільного часу. За період, що минув після XXVI з'їзду КПРС, зроблено новий помітний крок в розвитку масового фізкультурного руху, всієї системи фізичного виховання.

Залучення все більш широких верств населення до занять фізкультурою і спортом має велике значення для подолання такого ганебного явища, як пияцтво, зловживання спиртними напоями. В постанові ЦК КПРС «Про заходи по боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом» передбачається всебічний розвиток спортивно-масової роботи в трудових колективах і за місцем проживання, розширення і більш ефективне використання призначених для цього спортивних споруд.

У даний час Українська спортивна федерація глухих об'єднує 132 колективи, в яких фізичною культурою і спортом займається 9162 чоловіки. Серед фізкультурників — 5 тисяч спортсменів-розрядників, 2400 — значкістів ГПО.

У лавах фізкультурників Українського товариства глухих виховано чудових спортсменів: майстер спорту СРСР з плавання Андрій Гаваза (Київ) — багаторазовий чемпіон Всесвітніх ігор глухих з плавання; Тамара Кука і Наталя Ніколаєва (Київ) — чемпіони Всесвітніх ігор і Європи з волейболу; Василь Панін (Миколаїв) чемпіон Ігор з боротьби, Юрій Зуєв (Київ) — призер першості СРСР з шахів, кандидати в майстри спорту неодноразові переможці всесоюзних і міжнародних змагань: Михайло Гнатишин (Львів), Василь Васильєв (Київ), Р. П. Дубинська і Ольга Свищ (Івано-Франківськ), Ольга Глодіна і Олександр Саєвський (Донецьк).

Завдяки плідній роботі тренерів збірні команди Товариства на всесоюзних змаганнях домоглися в цьому році відрадних результатів: з настільного тенісу — перше місце, плавання та легкої атлетики — друге, з класичної і вільної боротьби — третє місце.

У підвищенні майстерності спортсменів УТОГ неабияку роль відіграє участь команд у змаганнях на місцях — на першість області, міста, галузі.

Тісне спілкування глухих спортсменів з чуючими допомагає вдосконалювати техніку, підвищує майстерність. У нашому Товаристві з року в рік здійснюється велика робота по впровадженню і вдосконаленню різних форм масової фізичної культури і спорту на виробничих підприємствах, у культзакладах, за місцем проживання та в місцях масового відпочинку.

Серед членів нашого Товариства велику популярність завоювала виробнича гімнастика, групи здоров'я, колективні виїзди в зони відпочинку, спартакіади «Бадьорість і здоров'я», «Всією родиною на старт».

Розвиток масової фізичної культури — це той фундамент, на якому базується і розвивається великий спорт. На високому організаційному рівні проводяться масові спортивні заходи в Львівській, Івано-Франківській, Запорізькій, Дніпропетровській та інших областях.

Практика показує, що на багатьох підприємствах, де добре організовані фізкультурно-оздоровчі заходи і вміло введені в режим праці, мають іноді вирішальне значення для зменшення втрат робочого часу, зниження професійних захворювань.

Напружений ритм сучасного виробництва, зростаюча інтенсифікація праці підвищують вимоги до загартування здоров'я і працездатності людей. Важливу роль покликані зіграти в цьому фізична культура і спорт.

День фізкультурника — це свято людей різного віку і професій, мета якого для всіх одна: найголовніший рекорд — здоров'я людини.

М. МАКАРЕНКО,
відповідальний секретар Укрспортфедерації глухих.

КУРС — ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

З МЕТОЮ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА

У трудових колективах Товариства з глибоким задоволенням сприйняли матеріали липневого (1985 р.) Пленуму ЦК Компартії України з питань прискорення науково-технічного прогресу. Обговорюючи їх, трудівники виявляють нові резерви виробництва, спрямовують їх на підвищення результатів праці.

— Що зроблено на підприємстві з метою прискорення науково-технічного прогресу?

З таким запитанням кореспондент звернувся до директора Сімферопольського УВП Ліни Борисівни Позняк.

— На закрійній дільниці буде проведено перепланування робочих місць, намічено впровадження прогресивного методу обробки коміра чоловічого костюма моделі Є-33, подано заявку на заміну застарілого обладнання.

— Який вплив на прискорення науково-технічного прогресу справляють раціоналізатори підприємства?

— Останнім часом вони значно активізували свою діяльність. З їх допомогою поліпшуються умови праці трудівників. Так, на розкрійній дільниці реконструйовано відсос пилу з розкрійних машин, змінено технологію розкрою — відтепер настилання тканини проводиться «в книжку», механізовано відкриття воріт. Все це покращило роботу трудівників і дало непоганий економічний ефект: вивільнення електродвигуна дало 700 крб. прибутку, значну економію електроенергії.

Інженерно-технічні працівники надають допомогу нечуючим у підвищенні кваліфікації, в навчанні, роз'яснюють суть і значення прийнятих партією заходів з науково-технічного прогресу.

— Нині відчутних результатів у підвищенні ефективності виробництва не досягти без добре підготовлених кадрів. Що в цьому напрямку зроблено і планується зробити на підприємстві?

Питання кадрів вирішуємо комплексно: на підприємстві постійно діють курси підвищення кваліфікації робітників, технічного навчання, школа комуністичної праці. Свій рівень підвищують й інженерно-технічні працівники: щорічно з ними проводиться навчання. Ці заходи значно сприяють вирішенню найважливіших завдань виробництва.

— Та все ж, вирішальним у проведенні докорінних змін, як йшлося на нараді в ЦК КПРС, є людський фактор. Яким чином сьогодні здійснюється вплив на трудівників з питань підвищення продуктивності праці, якості продукції, збільшення внеску кожного у спільні досягнення колективу?

— Колектив нашого підприємства згуртований, дружний. Йому під силу виконання великих завдань. Стабільність в роботі, дисциплінованість, розуміння необхідності працювати завтра краще, ніж сьогодні дало вагомий результат: ще 27 травня колектив виконав п'ятирічне завдання.

Разом з зусиллями нечуючих по підвищенню продуктивності праці, якості продукції зростає й ефективність соціалістичного змагання, бригадної форми праці, впровадження передового досвіду. На підприємстві результативно діє школа передового досвіду, котру очолює В. П. Бідюк— справжній лідер соціалістичного змагання. Приклад передовиків, котрі значно впливають на хід трудового суперництва, запалює всіх, додає прискорення у роботі. Їх портрети на Дошці Пошани підприємства. Це швачки М. Батуєва, А. Дурасова, В. Скоробогач, Л. Крива та багато інших. Тому й збільшується внесок кожного у спільну «копилку», а відтак — усього колективу.

Нині, готуючи гідну зустріч 50-річчю стахановського руху, XXVII з'їзду КПРС, працюємо над підвищеними соціалістичними зобов'язаннями. Наша опора в цьому — курс на науково-технічний прогрес, організованість і відповідальність кожного за доручену справу.

Розмову вів
М. ГРИЩЕНКО.

У майстра цеху Лубенського УВП О. В. Хименко окрім забезпечення виконання державних планів і ритмічної роботи колективу є ще громадські доручення. Треба допомогти у вдосконаленні професійної майстерності молодим виробничникам, провести політінформацію чи бесіду. І скрізь потрібно встигнути. Інакше і бути не може, адже цього вимагає високе звання комуніста. І тому Олександра Василівна старається завжди бути в усьому попереду.

На знімку: під час обідньої перерви комуніст О. В. Хименко проводить бесіду з швачками підприємства про міжнародне становище нашої країни.

Фото **Й. МІНДЕЛЯ.**

Полтавська область.

У НОГУ З ЧАСОМ

Секретаріат облпрофради схвалив роботу комісії профкому Донецького виробничого трикотажного об'єднання по зміцненню дисципліни, порядку і організованості на робочих місцях

Комісія профкому по роботі серед глухих складається з трьох чоловік. Очолює її член профкому об'єднання, контролер відділу технічного контролю цеху № 2 Лідія Іванівна Литовка.

Свою роботу комісія планує і веде з урахуванням психології та інтелектуального рівня глухих. Тільки глибоко знаючи індивідуальні особливості людини — її звички, нахили, уподобання — можна правильно, психологічно точно визначити форми і методи виховного впливу на них.

Люди з порушеннями слуху легко вразливі. Якщо навіть мова йде про порушення тим чи іншим робітником трудової дисципліни, то слід тактовно, але переконливо поправити його, терпеливо, доброзичливо роз'яснити, яку велику громадську шкоду завдає будь-яке, навіть найменше відхилення від норм нашого життя, моралі.

Особливо це важливо сьогодні, коли партія розглядає людський фактор як державну цінність — одну з провідних підойм прискорення соціально-економічного розвитку нашого суспільства.

Члени комісії прагнуть взяти цей людський фактор на озброєння. На своїх засіданнях, що здебільшого проходять не рідше одного разу на місяць, вони спільно з первинною організацією УТОГ детально обговорюють питання виконання виробничих планів і соціалістичних зобов'язань, грунтовно розглядають підсумки роботи в умовах бригадної форми організації і стимулювання праці.

Не залишаються байдужими і до навчання нечуючих у школі робітничої молоді. В комісії є спеціальний журнал обліку відвідування учнів, куди заносяться і результати навчання, і поведінка, і всі зауваження, зроблені тому чи іншому робітнику на заняттях.

Стежать члени комісії і за тим, як проводять їх підопічні своє дозвілля, як підвищують культурний рівень: що читають, які дивляться кінофільми, чим захоплюються.

Та найголовніше — праця. В ній людина розкриває найбільш повно всі свої здібності.

Комісія подала матеріали і запропонувала профкому об'єднання схвалити ініціативу швачок-мотористок А. І. Яковенко та Є. Д. Кудаєвої, які зобов'язалися в день комуністичного суботника, присвяченого 115-ій річниці з дня народження В. І. Леніна, виконати норму виробітку на 120 процентів і дати продукцію відмінної якості. Їх приклад наслідували інші робітники. Цього святкового дня нечуючі робітниці значно перевиконали свої підвищені зобов'язання.

Уважно стежить комісія за тим, щоб всі робітники з недоліками слуху не сторонилися колективу цеху, брали активну участь у всіх заходах, що тут проводяться, жили спільними інтересами і турботами. Кожне півріччя в об'єднанні проводяться загальні збори нечуючих, на яких, як правило, бувають присутніми перші керівники. Такі збори для нечуючих — хороша школа активного втручання в життя великого колективу, школа виховання активної життєвої позиції.

Сьогодні принципи взаємодопомоги, товариськості, нерідко переходять в дружбу між глухими і чуючими, стають нормою взаємовідносин. Комісія профкому, активісти Товариства глухих не випускають з уваги питання не тільки трудового, але й морального виховання нечуючих, цікавляться й атмосферою в сім'ях. Здоровий морально-психологічний клімат позитивно впливає на трудові успіхи.

Нечуючі постійно перевиконують виробничі завдання. Працюючи на совість, з почуттям високої відповідальності, вони забезпечують високу якість виробів, прагнуть раціонально витрачати сировину, матеріали, електроенергію. Серед них немає порушників трудової і виробничої дисципліни. Навпаки, всі 25 чоловік, з яких 16 ударники комуністичної праці, прагнуть завчасно прийти на зміну, щоб творчо, ретельно підготувати кожну машину, кожне робоче місце до безперебійного випуску доброякісної продукції. Робочий час тільки високопродуктивній праці — такий девіз трикотажників.

Кожен трудівник об'єднання має трудовий паспорт, розрахований на п'ятирічку. По ньому видно з якою віддачею працювала людина кожен місяць, як оцінено її працю, як вона підвищувала свою кваліфікацію, загальноосвітній рівень, яку участь бере у громадській роботі.

Швачка-мотористка Є. Д. Кудаєва зобов'язалася виконати одинадцяту п'ятирічку до 7 листопада 1985 року. Тепер на її робочому календарі перший рік дванадцятої п'ятирічки. Передовиків виробництва відзначає висока професійна майстерність, знання і вміння виконувати всі операції з пошиття спортивного одягу і т. д.

Не відстають від Є. Д. Кудаєвої і в'язальниці Н. В. Гридіна, що виконала план 5 місяців до 40-річчя Перемоги, Г. Т. Лазаренко, швачки-мотористки А. І. Яковенко, Л. В. Новикова, Г. А. Кудріна та інші.

Знаком «Ударник одинадцятої п'ятирічки» нагороджені Г. Т. Лазаренко і Н. В. Гридіна. Шість чоловік працюють з особистим клеймом.

У минулому році оволоділа секретами професійної майстерності І. І. Федоренко, а нині трудиться нарівні з кадровими в'язальницями.

Постійну прописку здобула в об'єднанні бригадна форма організації праці, що стає осередком, де панує повне взаєморозуміння. Люди працюють на повну силу, вдосконалюють свою майстерність, освоюють суміжні операції, бригада стає провідником здорового способу життя, міцним і надійним заслоном пияцтву та іншим антигромадським вчинкам.

Профком, його комісія постійно піклуються про те, щоб нечуючі, як і всі члени колективу, вдосконалювали свою професійну майстерність, підвищували ідейно-політичний рівень. Багато роботи тут в учасника Великої Вітчизняної війни, інструктора-перекладача Софії Андріївни Калиниченко, що віддала нелегкій праці з нечуючими понад 30 років. Інструктор-перекладач принципова в оцінці ділових якостей своїх підлеглих, домагається, щоб кожний з них був активним учасником трудового процесу, роз'яснює їм внутрішню і зовнішню політику партії та держави, прагне виховати в них високе почуття патріота і громадянина Країни Рад.

У книзі обліку культмасової роботи інструктор-перекладач щоденно, по місяцях фіксує участь глухих спільно з чуючими в загальних заходах, лекції, доповіді, мімічне читання і переказ художньої літератури, обговорення переглянутих кінофільмів і т. д. Ця книга ведеться з початку п'ятирічки щомісячно і є своєрідним щоденником орієнтації нечуючих на виконання виробничих завдань, виховання в них кращих якостей радянської людини.

По книзі реєстрації скарг і заяв можна уявити картину про запити, потреби, інтереси та особисте життя тих, що звертаються, і побачити, як ці проблеми розв'язуються.

ЦК Компартії України схвалив ініціативу групи передовиків виробництва легкої, місцевої, лісової і деревообробної промисловості республіки достроково завершити завдання одинадцятої п'ятирічки і в поточному році виконати 1,5—2 річних плани, а в 1986 році, до дня відкриття XXVII з'їзду КПРС,— від трьох до шести місячних завдань.

Не залишилися збоку від цього почину і нечуючі трудівники трикотажного об'єднання. Вони гаряче підтримали ініціаторів і дали слово до дня відкриття XXVII з'їзду партії рапортувати про виконання трьох місячних завдань першого року дванадцятої п'ятирічки. Можна не сумніватися, свого слова вони дотримають.

В. ЦЕСЕЛЬСЬКИЙ.

ПРИМІРНА ТЕМАТИКА ПОЛІТІНФОРМАЦІЙ

З питань політичного життя країни

XXVII з'їзду ленінської партії — гідну зустріч.

Прискорення соціально-економічного розвитку країни — завдання першорядного значення.

Розвивати і множити стахановські традиції у нашому колективі.

Суворий урок агресорам (до 40-річчя розгрому мілітаристської Японії).

Пильність — наша зброя.

День знань — всенародне свято.

Література:

«Агитатор», 1985, № 14, с. 23-27.

«Під прапором ленінізму», 1985, № 14, с. 39-43, 57-59, 79-82.

З питань економічного життя країни

Як виконуються завдання по економії в нашому трудовому колективі?

Якість продукції — об'єктивний показник науково-технічного прогресу, культури та дисципліни праці.

Марнотратству і втратам — надійний заслін.

Література:

«Агитатор», 1985, № 14, с. 10-12.

«Під прапором ленінізму», 1985, № 12, с. 30-33, № 14, с. 44-47.

З питань культурного життя країни та комуністичної моралі

Духовний потенціал нашого зростання.

Утверджувати тверезість.

Найважливіше з мистецтв (27 серпня — День радянського кіно).

Література:

«За рубежом», 1985, № 30, с. 22-23.

«Агитатор», 1985, № 14, с. 33-36, 38-41.

«Під прапором ленінізму», 1985, № 14, с. 53-56.

З питань міжнародного становища

Відродити дух Хельсінкі.

Пасинки суспільства «загального благоденства».

Індія, Пакистан і політика США.

Фашистські методи західної пропаганди.

Література:

«За рубежом», 1985, № 30, с. 1.

«Аргументы и факты», 1985, № 28, с. 2, № 29, с. 4-5.

«Під прапором ленінізму», 1985, № 12, с. 86-89, № 13, с. 50-58.

ПРИМІРНА ТЕМАТИКА БЕСІД

Стахановські традиції у нашому колективі.

Що зроблено на нашому підприємстві по механізації трудомістких процесів?

Пияцтву — рішучий бій.

Фізкультура і спорт — запорука здоров'я і бадьорості (10 серпня — День фізкультурника).

Будівництво — одна з найважливіших галузей народного господарства (11 серпня — День будівельника).

ПАР: боротьба корінного населення за свої права.

Під п'ятою долара.

Хіросіма застерігає.

Література:

«Агитатор», 1985, № 13, с. 48—50.

«Під прапором ленінізму», 1985, № 12, с. 41-44, 45-47, 52-55, № 14, с. 85-87, 88-90.

СПІЛЬНИМИ ЗУСИЛЛЯМИ

Чималий внесок у загальній частці праці Чернівецького УВП, колектив якого 30 липня виконав п'ятирічне завдання з обсягу реалізації продукції, зроблено відділом головного механіка, очолюваного П. К. Житнюком. Вплив відділу на вдосконалення виробництва, на безперебійну роботу обладнання — значний, вагомий.

Відмінних трудових успіхів домагається у відділі бригада ремонтників плетільних верстатів, яку очолює майстер С. Г. Любчинський. Працюючи якісно, ремонтники домагаються високої надійності в роботі устаткування, його довговічності.

Добросовісно трудиться й бригада електриків, очолювана Н. І. Телегузом. Жодного випадку простою електрообладнання через несправність не допустив цей колектив у нинішній п'ятирічці. Це — теж складові успіху роботи підприємства.

Безумовно, на високі результати праці колективу вплинула старанна, сумлінна праця відділів постачання й збуту, котрі забезпечили ритмічну роботу підприємства, стабільність виконання планів по поставках продукції.

Треба відзначити й роботу колективів бухгалтерії, якою керує Є. В. Сергеєва, планового (начальник П. М. Кейван), виробничо-технічного та відділу технічного контролю, очолюваних М. Г. Казакевичем та А. І. Кесаревою. Їх прагнення єдине — своєчасно та якісно виконувати свої обов'язки, творчо виконувати поставлені завдання.

Так, спільними зусиллями у праці здобуто один з найважливіших рубежів — одинадцятої п'ятирічки.

П. ГОРБУНОВ,

директор Чернівецького УВП.

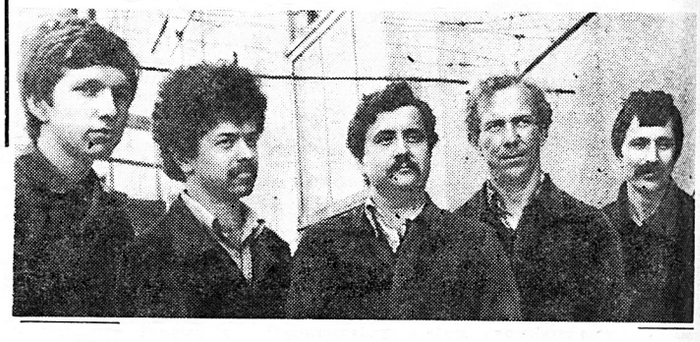

Дружна й злагоджена в праці бригада слюсарів-інструментальників, котру очолює Анатолій Дмитрович Дрібнюх. На Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» цей колектив один з кращих, постійно перевиконує норми виробітку.

Об'єдналися в бригаду інструментальники в 1976 році. Це дало можливість краще організувати роботу, перевиконувати змінні завдання, домагатися високої якості. В 1979 році бригаду визнано кращою в Товаристві.

На знімку (зліва направо): слюсарі Б. В. Зацерковний, П. В. Тиманюк, бригадир А. Д. Дрібнюх, П. І. Карацинський, В. С. Рогач.

Фото **Д. БУШТРУКА.**

КНИГУ—В МАСИ

РОЗВИВАТИ АКТИВНІ ФОРМИ

Постанова ЦК КПРС «Про підвищення ролі бібліотек в комуністичному вихованні трудящих і науково-технічному прогресі» сприяла поліпшенню їх роботи. У бібліотеках Товариства зросла книговидача, збільшилася кількість читачів.

Поруч з традиційними з'явились активні форми роботи з читачами: різноманітні «уроки», «читання», «години», «дні», клуби за інтересами та інше. Працівники бібліотек Товариства велику увагу приділяють ідейно-політичному вихованню членів УТОГ. Особливо велика робота ведеться з пропаганди марксистсько-ленінської спадщини.

До дня народження В. І. Леніна бібліотека Новоград-Волинського клубу провела ленінські читання «Світ славить Леніна» і читацьку конференцію «Ленін і книга». Цікаві заходи провели також бібліотеки Дніпродзержинського, Ужгородського та Миколаївського будинків культури.

У бібліотеках Конотопського, Ворошиловградського, Ровенського, Донецького, Житомирського будинків культури всіма формами політичної інформації ведеться широка пропаганда матеріалів Пленумів КПРС. В багатьох з них оформлено полиці з довідково-інформаційними виданнями на допомогу політичному інформуванню, постійно проводяться огляди літератури, оформлено стенди «Бібліотека інформує», випускається газета «Голос читача».

В умовах загостреної ідеологічної боротьби бібліотеки Товариства проводять активну пропаганду досягнень соціалістичного ладу, радянського способу життя. Так, бібліотека Кіровоградського будинку культури провела політінформацію «Імперіалізм США — ворог миру, прогресу і свободи», вечір запитань і відповідей «Хто і що загрожує нашій планеті», суспільно-політичні читання «За долю миру ми в ответі».

На допомогу читачам багато бібліотек готують рекомендаційні списки літератури «Контрпропаганда на сучасному етапі», «Роззброєння — ідеал соціалізму», «Мілітаризм — загроза світу». Паралельно організовуються книжкові виставки, що розкривають теми: «Американський імперіалізм — головний ворог миру», «Боротьба ідеологій — форма класової боротьби», «За фасадом вільного світу», «Суспільство без майбутнього», «Факти звинувачують» та інші.

Працівники бібліотек почали більше задовольняти запити читачів, які зайняті на виробництві. Стало традицією брати участь в заходах, що проводить клуб або Будинок культури — у вечорах-портретах, вечорах-рапортах, трудової слави, вшанування передовиків виробництва, посвячення в робітничий клас.

Усі ці заходи супроводжуються книжковими виставками, бесідами, оглядами літератури. Також активно використовуються такі заходи, як диспути, обговорення, мімічні читання, дні інформації, дні спеціаліста. Проведення їх переноситься з стін бібліотеки безпосередньо в трудовий колектив на УВП, виробничі об'єднання Товариства, гуртожитки. Бібліотека Житомирського — будинку культури разом з адміністрацією УВП організувала і провела диспут «Культура праці — в чому вона?»

Велика увага надається морально-правовому вихованню трудящих. Так, бібліотека Кіровоградського будинку культури організувала диспут «Що людині потрібно». Також щомісячно проводила обговорення статей з газет і журналів циклу «Особистість, колектив, суспільство». Бібліотека Новоград-Волинського клубу організувала вечір запитань і відповідей «Юрист пояснює», мімічні перекази статей з журналів «Человек и закон», «Работница», «Огонек».

Великий інтерес у читачів викликало обговорення статті М. Нирова «Беруть приклад з гіршого» («Наше життя», 1984, № 35) і судового нарису П. Пєшкова «У сімейному колі» (Человек и закон», 1984, № 11).

Цілий комплекс заходів організували бібліотеки до 40-річчя Великої Перемоги. Особливо активно провели цю роботу бібліотеки Житомирського, Ровенського, Харківського, Хмельницького, Конотопського, Луцького будинків культури. Так, великому всенародному святу були присвячені літературний вечір «Коли гриміли гармати — музи не мовчали», читацька конференція «Обелиски мужності» та інші.

Завдання естетичного виховання в бібліотеках системи УТОГ вирішуються через пропаганду кращих образів художньої літератури, образотворчого мистецтва, кіно. Дуже цікава в цьому відношенні робота бібліотеки Івано-Франківського будинку культури. Вона швидко реагує на цікаві події, що пройшли. Так, після прем'єри вистави «Роксолана» П. Загребельного, що поставив народний театр обласного Будинку культури, бібліотека активізувала пропаганду творів письменника, а після демонстрації в місті фільму «Спартак» — літератури на історичну тему.

Велике місце в роботі бібліотек займає святкування ювілейних дат письменників, поетів, художників. Так, цілий комплекс заходів присвятила 150-річчю з дня народження російського художника В. Г. Перова бібліотека Харківського будинку культури. Багато заходів проводилося з участю письменників. Цікава зустріч відбулася з українським прозаїком і поетом В. Г. Шкодою в бібліотеці Житомирського будинку культури. А бібліотека Кіровоградського будинку культури на вечір поезії запросила письменників-земляків В. Базилевського і Ю. Камінського. Поет І. Мирошников був ведучим на літературному вечорі «Пам'ять» в бібліотеці Харківського будинку культури.

У цілому в Товаристві ведеться цікава і змістовна робота з комуністичного виховання нечуючих. Але це тільки початок того, що належить зробити в цьому напрямку.

В. ТИМАШОВА,
методист Науково-методичного кабінету клубної роботи УТОГ.

У БРАТНІХ ТОВАРИСТВАХ

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ

Як і щороку, нині працівники Цілиноградського облвідділу Казахського товариства глухих провели рейд по виявленню громадян з дефектами мови і слуху, що мешкають в області. Постійно пам'ятаючи, що головне завдання облвідділу — залучення глухих до громадсько корисної діяльності, до культурного життя Товариства, виявлення їх здібностей, працівники облвідділу розіслали 160 листів у всі селищні Ради із запитами про наявність інвалідів зі слуху. Коли надійшли відповіді, то виявилося: 459 чоловік — такий контингент інвалідів зі слуху, що мешкають у нашій області. Надсилаючи запити, ми, звичайно, намагалися не тільки виявити незалучених до Товариства людей, але й одержати інформацію про їх сімейне становище, трудовлаштування, грамотність.

Наведу лише декілька прикладів. У радгоспі імені XXII партз'їзду Тенгізького району Алібек Баймаганбетов і Жансайбай Жумабаєв не мають належної освіти. Чотирнадцять чоловік залучено в члени КазТОГ з селища Бестюбе Селетинського району.

Детальні анкети, складені на кожного з 459 чоловік, показали, що деякі з них потребують трудовлаштування. Працівники облвідділу, перш за все, допомогли новим членам Товариства визначитися з роботою, а вибирати є з чого: УВП, завод газової апаратури, керамічний завод, завод «Казахсільмаш», Цілиноградський комбінат побутового взуття і трикотажний цех. Як бачите, робота на будь-який смак.

Слід особливо підкреслити, що на всіх перерахованих підприємствах глухих приймають з задоволенням: інваліди зі слуху зарекомендували себе працівниками добросовісними і працелюбними.

Так, Герман Федоров і Талгат Алімов успішно трудяться на керамічному заводі у фаянсовому цеху — заливальниками. Робота їм дуже подобається, тому, що, як говорять Герман і Талгат, вона незвичайна, з творчою ізюминкою. А Муратбек Бекжуманов працює складальником тари на заводі «Казахсільмаш». Робота теж не проста, адже тара має бути міцною і красивою. На заводі газової апаратури ударно трудяться ще 14 чоловік інвалідів зі слуху. Але основний приплив робочої сили, звичайно, на УВП — спеціалізоване підприємство для глухих. Тут і норми, і розцінки інші, ніж на держпідприємствах, а значить і працювати легше і зручніше.

Письмові запити виявляють також ще не зареєстрованих дітей з порушеннями слуху і мови. Тих, кому виповнилося сім років і більше, облвідділ допоміг батькам влаштувати в Челябінську і Атбасарську спецшколи-інтернати. А малюки відвідують ясла і дитячі садки за місцем проживання, або ж від підприємства, де працюють батьки. Для дітей облвідділ і Будинок культури влаштовують ранки і традиційне новорічне свято.

Діти досить вразливо сприймають свій фізичний недолік. Значить ми, дорослі, повинні зробити все, щоб вони не відчували своєї відчуженості. Працівники облвідділу підтримують постійний зв'язок з сурдологічним кабінетом. Лікар Діна Борисівна Сагадієва добре знає своїх маленьких пацієнтів, а її поради просто незамінимі.

З допомогою Діни Борисівни ми постійно збираємо відомості про сім'ю, шкільні успіхи, характер і захоплення дітей. Адже саме з цими хлопчиками і дівчатками доведеться працювати у майбутньому облвідділу і Будинку культури. То ж готуватися до зустрічі з ними потрібно вже тепер.

Л. ШТОРЦ,
голова Цілиноградського облвідділу КазТОГ.
Казахська РСР.

Вільнюський навчально-виробничий комбінат уже при першому знайомстві викликає почуття поваги: великі і світлі виробничі корпуси, найсучасніше обладнання. Його колектив, який налічує понад 1200 чоловік, випускає різноманітну продукцію, що користується попитом як в республіці, так і за її межами.

Велику увагу приділяють на підприємстві охороні навколишнього середовища. Причому роблять це, спираючись на останні досягнення науково-технічної думки.

На знімку: лаборантка Яніна Жуоліте з допомогою атомно-абсорбційного спектрофотометра, виготовленого в НДР, досліджує склад води, що надходить з гальванічної дільниці. Щоб одержати найточніший експрес-аналіз потрібно всього лише декілька хвилин. Раніше на це йшло до двох діб.

Фото Л. ГОДІНА.

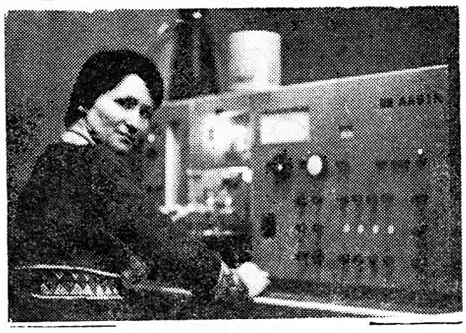

Анатолій Іванович Сотников працює слюсарем-наладчиком на Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт». Старанність у роботі, сумлінність у виконанні дорученої справи відмічена почесним званням «Ударник комуністичної праці», нагрудним знаком «Ударник десятої п'ятирічки». Він ветеран виробництва, що більше двадцяти років трудиться у колективі, вносить вагому частку праці в спільні здобутки трудівників.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ПОГАНА ЗВИЧКА

або ще раз про членський квиток УТОГ

ФОРМАЛІЗМ у прийомі нових членів до Товариства, у видачі їм членських квитків або при їх заміні, як справедливо зауважив інструктор Вінницького облвідділу УТОГ М. Ниров у своїй статті «Членський квиток», («Наше життя» від 2 лютого 1985 року), знижують повагу не лише до квитка, а й до самого Товариства.

У практиці ще зустрічаються випадки, коли члени УТОГ прибувають з інших відділів без облікових карток. Працівникам установ Товариства доводиться затрачати багато часу на розшуки їх документів, трудовлаштовувати їх. Це, як правило, молоді за віком люди, що вже встигли попрацювати в кількох областях, зупинити їх переліт важко.

У подяку за таку турботу вони працюють рік, від сили два, лише для того, щоб їм допомогли оформити пільгову пенсію і... бувайте здорові! Полетіли далі, навіть не згадавши про облікову картку. І звільнитись намагаються так, щоб менше хто знав про це.

Та це ще півбіди. Гірше починається тоді, як відмічає М. Ниров, коли якомусь недисциплінованому члену УТОГ відмовили в його незаконних вимогах. І летять тоді скарги, і наклепи в різні інстанції. Пояснити таку поведінку лише тим, що вони не знають Статуту нашого Товариства, не можна. Навпаки, свої права і обов'язки інших знають добре. А ось особистих обов'язків і не хочуть знати. Вони, як зауважує голова Білгород-Дністровського міжрайвідділу Г. Барвіненко у статті «Якщо ти член УТОГ», виробили свій «статут», за яким усі і всім зобов'язані їм. Вони ж навпаки — нікому і нічого не зобов'язані. Настав час твердо і назавжди викорінити ці шкідливі звички, незважаючи ні на які «каруселі зі скаргами».

Поряд з цим існує ще одна погана звичка деяких членів УТОГ, про яку хочеться сказати окремо.

Весна, літо, а також перші місяці осені — періоди масових відпусток й інтенсивного переміщення людей. Бажання ширше побачити світ власними очима, познайомитись або й подружитися — закономірне явище. Але, вибуваючи в іншу місцевість, окремі нечуючі «забувають» взяти з собою членський квиток, що свідчить про належність до Товариства.

Такою поганою звичкою в першу чергу користуються різні нероби, злісні порушники Статуту. Зате вони сміливо заходять до будь-якого культзакладу і на досить рідкі пропозиції пред'явити членський квиток гнівно обурюються, заявляючи: «Я глухонімий». Якщо така заява не впливає, то безцеремонно кажуть, що забув дома. Таких прикладів, на жаль, чимало. Через таку звичку знижується не лише моральне, а й виховне значення членського квитка. Наведу кілька таких прикладів.

З Москви до нас, у Нікополь, прибув Я. С. Окслер, охоче розповідав про себе, а ось членського квитка ВТОГ не пред'явив. «Забув дома», пояснив він. Без членського квитка приїхав з Ворошиловграда і В. С. Тарарат. Ще один приклад. З Одеси прибув (котрий уже раз) новий гість. На вигляд людина поважна, років 30-35, але на всі наші пропозиції розповісти про себе, сердито відказував: «Скільки можна розповідати? Я ось там живу!» А «там» — це багатоквартирні п'ятиповерхові будинки, що стоять в два ряди. Ось і спробуйте дізнатися, де воно оте «там». На прохання показати членський квиток, почав нас ображати. Так і не вдалося дізнатися ні прізвища його, ні імені. Зате згодом він проговорився, що одержує високу пенсію по інвалідності, займається фотографією, а щоб, напевне, посилити власний авторитет, додав, що в Одесі він проживає в сусідньому будинку, де мешкає голова облвідділу.

А ось з Миколаєва до нас завітав І. Михайличенко. Простий робітник, будівельник. Швидко знайомимось і домовляємось провести зустріч з членами Товариства нашого міста. Вона відбулась на другий день. І присутні на ній ніби самі провели екскурсію по Миколаєву. Задоволені залишились усі. І. Михайличенко також був задоволений нашою гостинністю і на прощання пообіцяв приїхати і в наступному році.

Як бачимо, справжні члени УТОГ не стають в позу ображених, не заявляють, що вони глухонімі, а з гідністю і з гордістю за свою організацію «не забувають» своїх квитків вдома і на перше ж прохання пред'являють їх.

Висновок напрошується сам собою — всім працівникам культзакладів, або ж черговим, не соромлячись, завжди вимагати від новоприбулих пред'явити членський квиток, який і дає право користуватися благами нашого Товариства. Цим самим ми перекриємо дорогу «липовим» членам УТОГ, піднесемо авторитет і вагомість членського квитка, його моральне і виховне значення.

І. ЗІНЧЕНКО,
голова Нікопольського міжрайвідділу УТОГ.
Дніпропетровська область.

ДО 50-РІЧЧЯ СТАХАНОВСЬКОГО РУХУ

ТРУДОВОМУ ПОДВИГУ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Багатий трудовий досвід радянського робітничого класу знайшов яскраве відображення у літературі й публіцистиці, наукових працях. На сторінках багатьох книг ведеться ділова розмова про шляхи дальшого розвитку нашого суспільства, про людські долі, проблеми, які хвилюють усіх людей планети.

Автор книги **«Стахановці»** Євген Скляренко розповідає про зародження патріотичного руху, його розвиток, славні традиції, сучасні досягнення передовиків виробництва — гідних продовжувачів трудового подвигу перших стахановців. Ця робота побачила світ у Політвидаві України.

Про Олексія Стаханова написано багато, особливо в перші роки після рекорду. Є газетні публікації, матеріали в журналах, брошури і книги. Сам Стаханов написав автобіографічні книги «Рассказ о моей жизни», «Жизнь шахтерская». В основу роботи **«Солнце под землей»** Миколи Матвєєва лягли документальні матеріали. Вони дають можливість не лише познайомити підростаюче покоління з біографією Олексія Стаханова, але й показати, як його доля стала типовою для сучасників, представників перших п'ятирічок.

Одним з кращих творів радянської художньої прози, що закарбував утвердження стахановського руху, став роман Б. Горбатова **«Донбасс»**. Розвиток і вдосконалення форм соціалістичної праці і, як наслідок цього, народження і формування нової людини — така центральна ідея твору Горбатова. У зримих, конкретних образах представлений тут шахтарський загін робітничого класу, в середовищі якого визрівав стахановський рух — знамення явище передвоєнної дійсності, масовий рух передовиків-новаторів.

Праця Я. Крушельницької **«Людина в трудовому процесі»**, що вийшла в Політвидаві України, є спробою розглянути проблеми системи «людина-техніка-виробниче середовище» в тісному зв'язку з науковою організацією праці. У виданні узагальнюється досвід роботи передових підприємств по оптимізації виробничого середовища, скороченню застосування важкої ручної праці, підвищенню техніки безпеки, впровадженню прогресивних форм організації праці, соціальній інтеграції трудових колективів.

Довідник **«Эстафета советских пятилеток»** (автор С. Родін) побачив світ у Видавництві політичної літератури ЦК КПРС. У ньому узагальнено великий фактичний матеріал, який показує, як від п'ятирічки до п'ятирічки поширювалися масштаби творення, зростав життєвий рівень трудящих і збагачувалася багатонаціональна культура радянського народу. У довіднику розкривається перспектива розвитку народного господарства СРСР до 1990 року, висвітлюються заходи, які вживає партія і Радянська держава для підвищення матеріального і духовного рівня життя радянських людей.

У книзі **«Чіткість трудового ритму»** в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС, XXVI з'їзду Компартії України, постанов партії і уряду про дальше зміцнення трудової дисципліни (її автор — кандидат економічних наук І. Тирпак) розглядається питання сутності соціалістичної дисципліни праці в умовах розвинутого соціалізму, розповідається про передовий досвід трудових колективів по її зміцненню.

Збірник **«Честь і слава по труду»** вийшов у видавництві «Московский рабочий». У ньому йдеться про те, як колективи передових підприємств Москви розгорнули боротьбу за дальше зміцнення трудової і виробничої дисципліни. Це починання широко підтримане трудящими країни. У статтях збірника, написаних партійними та господарськими керівниками, журналістами, показаний досвід роботи по наведенню зразкового порядку на виробництві.

Т. ЗАХАРЧЕНКО.

ВШАНУВАННЯ ВЕТЕРАНІВ

У Дніпропетровському будинку культури часто проводяться святкові вечори вшанування ветеранів праці. Ось і наприкінці липня тут зібралися члени УТОГ міста, щоб привітати з днем народження прекрасних людей і добрих трудівників Олександра Федоровича Малютова і Петра Карповича Лазаренка.

Загальний трудовий стаж у Олександра Федоровича становить понад 50 років, більшість з яких він віддав заводу «Металіст». І вантажником був, і різноробочим, а по війні оволодів професією шліфувальника.

У наполегливій праці О. Ф. Малютов багато разів виборював звання ударника комуністичної праці. Адміністрація, партійна та профспілкова організації заводу оголошували йому подяки та нагороджували грамотами і грошовими преміями. Він відзначений багатьма медалями.

Досягнувши пенсійного віку, Олександр Федорович не пішов на відпочинок, а ударно трудиться ось уже 10 років теслею в Будинку культури УТОГ, і хоча ветеранові праці виповнилося 70 років, він запевнив присутніх на вечорі:

— Я щасливий з того, що можу ще працювати, то і надалі буду приносити користь людям.

А Петра Карповича Лазаренка привітали члени УТОГ з 81-ю річницею, і його трудовий стаж теж великий — сягнув за 48 років. П. К. Лазаренко ось уже восьмий рік продовжує трудитися в Будинку культури гардеробником. Будь-яке доручення виконує він безвідмовно і з задоволенням.

На вечорі ювілярів привітали голова облвідділу М. Ф. Богдан, директор Будинку культури Н. В. Семчук, члени профкому та товариші по роботі.

Вони подякували ветеранам за чесну, добросовісну працю, подарували їм квіти, грошові винагороди, побажали доброго здоров'я, щастя і всього найкращого на довгі роки життя.

Л. ГВОЗДОК,
бібліотекар Дніпропетровського Будинку культури УТОГ.

ПИЯЦТВУ — БІЙ

ОДИН ЛИШЕ КОВТОК...

МИ ЧАСТО зичимо один одному щастя і рідко коли замислюємося: а в чому ж воно? От, наприклад, людина не може створити сім'ю, або через деякий час змушена брати розлучення. Або, скажімо, в сім'ї хтось хворіє, чи з'являються неповноцінні діти... Хіба ж це можна вважати щастям? Тут зразу ж виникає цілком закономірне запитання: а в чому ж причина таких людських бід? Відповісти на нього нам допоможе статистика, яка свідчить, що головним винуватцем людських незлагод здебільшого є алкоголь.

Знайомлячись з шлюбними об'явами, які тепер публікуються в багатьох містах країни, неважко помітити, що у всіх випадках жінки хочуть вийти заміж за непитущого чоловіка. Що ж, їхні прагнення цілком обгрунтовані. Алкоголізм, як і психічні захворювання, протипоказані для взяття шлюбу. До речі, за законами стародавніх римлян категорично заборонялося вживати алкогольні напої людям до 30 років, оскільки саме в цей період життя вони одружувалися і створювали сім'ю. Молодим суворо заборонялося пити вино і під час весілля, аж до народження дитини, оскільки алкоголь шкідливо впливає на майбутнє потомство.

Так звана генеративна (дітородна) функція ушкоджується навіть вже при помірному і, як ми вважаємо, «нормальному» вживанні алкоголю. А норма в житейському уявленні — це однадві чарки в свята, коктейль у вихідний день, новорічний бокал шампанського, випитий майбутньою мамою. В таких випадках, як вважає більшість людей, вони справді акуратні і стримані з питвом і діти в них народжуються зовнішньо нормальні. Вони добре розвиваються, вчасно йдуть до школи... Батьки із задоволенням констатують, що помірне вживання ними алкоголю зовсім не зашкодили їхній дитині, що всі страшні історії про можливість народження неповноцінних дітей стосуються тільки алкоголіків. Насправді ж це не так. Адже нерідко і при «помірній» випивці батьків бувають приховані до пори алкогольні пошкодження плоду. І виявляються вони у людини часто вже в дорослому віці.

Так, так, це не перебільшення і не вигадки лікарів, а реальні факти. Я міг би навести чимало прикладів із власної лікарської практики. Скільки людей пройшло, так би мовити, через мої руки з важкими захворюваннями нирок. Спеціальні дослідження показали: причина — внутріутробна аномалія розвитку нирок. І грунтом для цього були оті горезвісні сто грамів чи кілька ковтків спиртного. Вони породжують й інші недуги, які можуть проявитися в будь-якому віці у вигляді, скажімо, збудливості і безпричинної нервозності, ссобливої схильності людини до простудних і запальних захворювань, аномалій розвитку внутрішніх органів і навіть зниження потенціальних можливостей. Отже, кожним грамом алкоголю ми обмежуємо рівень інтелектуальних можливостей, а часто просто пропиваємо талант своїх дітей.

Особливо серйозними, а інколи й драматичними бувають наслідки хронічного алкоголізму. В сім'ях алкоголіків близько половини дітей народжуються мертвими, третина — потворні зовні. Зростання випадків зловживання алкоголем серед жінок примусило дитячих лікарів ввести в педіатрію новий термін «алкогольна фетопатія», який означає хронічне алкогольне ураження плода. Це тому, що алкоголь легко проникає через плацентарний бар'єр матері до плода, який отруюється. Діти батьків-п'яниць часто народжуються слабомумні, фізично і розумово відсталі, схильні до багатьох захворювань.

Алкоголь серйозно загрожує не тільки майбутнім дітям, а й кожному подружжю, і навіть тим, хто вже не передбачає народження дітей. За даними Всесоюзного науково-методичного центру з питань сексопатології, при хронічному алкоголізмі частіше зустрічаються статеві розлади у чоловіків, причому їх важкість не залежить від стадії алкоголізму. Проведені в цьому центрі спеціальні дослідження показали, що навіть у першій стадії можливі настільки серйозні порушення, які важко піддаються лікуванню. Дуже розповсюджена думка, що алкоголь, мовляв, стимулює статеві функції. Це вигадки. Насправді ж ті люди, які в інтимних стосунках «підбадьорювали» себе горілкою чи вином, зрештою бувають змушені звернутися до лікаря. Приходячи на прийом, вони розповідають про різні несуттєві причини своєї неповноцінності і майже ніхто з них не розуміє, що це — негативний вплив алкоголю.

Статеві розлади стосуються не тільки самого питущого чоловіка, а й, безумовно, його подружньої пари. Крім цього, в стані алкогольного сп'яніння завжди погіршуються взаємовідносини чоловіка і жінки. У них виникають різні підозри, сварки. Постійне з'ясовування стосунків, характерна для алкоголіка маячня ревнощів і обумовлене цим вороже ставлення до своєї дружини перетворюють життя її і дітей в суцільну муку. Поступове згасання почуттів, образа за невдалу свою долю і долю дітей, а також постійні психічні травми при появі вдома п'яного чоловіка викликають у жінки цілком закономірне негативне ставлення до статевого життя і відразу до чоловіка, навіть коли він тверезий.

Говорячи про негативний вплив пияцтва на статеву функцію і подружнє життя, слід враховувати і ті згубні наслідки, які завдає алкоголь здоров'ю людини. На основі глибокого вивчення цієї проблеми вчені прийшли до висновку, що причина смерті кожної третьої людини пов'язана з споживанням алкогольних напоїв. Але справа не тільки в тривалості життя. Справа в передчасному зношуванні організму, у ранній старості. Отже, питуща людина сама нівечить своє життя, життя своїх рідних, близьких. Тож бажаючи один одному доброго здоров'я, не поспішайте ковтати спиртне і не спонукайте до того й інших. Чаркування здоров'я не зміцнює, а тільки відбирає.

Ю. КУШНІРУК,
кандидат медичних наук.

ФУТБОЛ

Чемпіон— „Електрик"

На стадіоні Одеського державного університету розіграно першість області з футболу серед організацій УТОГ. В розиграші взяли участь команди виробничого об'єднання «Електрик», «Одесгрунтмашу», школи-інтернату № 91 та міськвідділу УТОГ. Змагання проводились за круговою системою.

Здобувши перемоги у всіх матчах, перше місце зайняла команда «Електрик». Вона перемогла футболістів «Одесгрунтомаш» та школи № 91 з рахунком 3:0, а міськвідділу — 3:2 і одержала перехідний кубок. Друге місце — в команди міськвідділу.

Кращими гравцями визнано: воротаря В. Муляревича (міськвідділ УТОГ), захисника В. Ткачука («Електрик»), півзахисника М. Жикола (міськвідділ УТОГ), котрий з чотирма голами став кращим бомбардиром турніру, нападаючого А. Михайлова («Електрик»). Вони нагороджені грамотами.

Як засвідчив чемпіонат області, майстерність футболістів могла значно зрости, якби команди більше і наполегливіше тренувались. Сприяла б цьому й більша масовість — адже в нинішній першості не брали участі команди підприємств «Центроліт», «Прес м а ш», «Будгідравліка» та інші.

З кращих футболістів укомплектовано збірну області. Вона візьме участь у республіканській першості, яка розпочалася 9 серпня в місті Тернополі.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

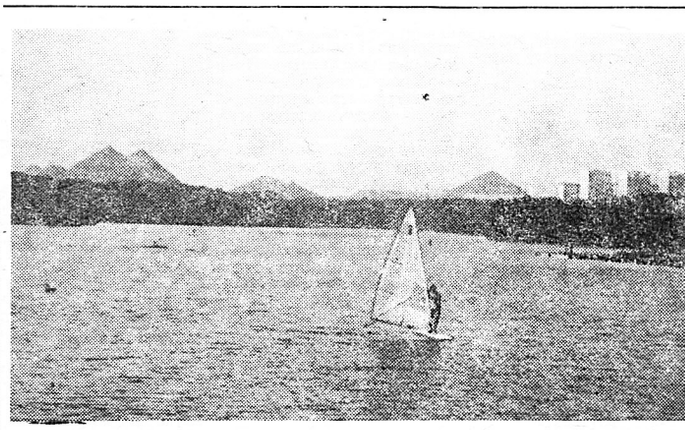

Донецький пейзаж. Фото **І. ЩЕРБАНЮКА.**

До уваги передплатників

З 1 серпня розпочалася передплата на газети і журнали на 1986 рік.

Оформляючи передплату на періодичні видання, не забудьте передплатити і свою газету «Наше життя».

Передплатна ціна на рік — 1 карбованець 4 копійки.

Передплату можна оформити в будь-якому агентстві «Союздруку», у відділеннях зв'язку за місцем проживання та в громадських розповсюджувачів преси на підприємствах і в організаціях.

Наш передплатний індекс за каталогом періодичних видань України — 60981.

Не забудьте своєчасно передплатити газету «Наше життя»!

Редактор П. БУЛАТОВ

ІНДЕКС 60981 | «НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих | **Наша адреса: 252005, Київ-5, вул. Червоноармійська, 74 редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80**

Зам. 1924. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-56-07 Тираж 18130